

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1811/2024
23.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљене АА, адвоката Марије Стојковић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К 394/23 – Кв 544/24 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 1959/24 од 29.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљене АА, адвоката Марије Стојковић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К 394/23 – Кв 544/24 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 1959/24 од 29.10.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К 394/23 – Кв 544/24 од 04.10.2024. године према окривљеној АА, на основу одредбе члана 216. став 1. и 2. у вези члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП продужен је притвор, одређен решењем судије за претходни поступак Основног суда у Младеновцу Кпп 93/23 од 28.09.2023. године и који се рачуна почев од 26.09.2023. године од 20,00 часова, када је лишена слободе и има трајати до даље одлуке суда, а по наведеном решењу најдуже 30 дана од дана доношења решења.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 1959/24 од 29.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА изјављена против првостепеног решења.

Против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К 394/23 – Кв 544/24 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 1959/24 од 29.10.2024. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац по службеној дужности окривљене АА адвокат Марија Стојковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд поднети захтев усвоји и донесе пресуду у складу са чланом 492. ЗКП

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован, у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА указује да су нижестепена решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је побијано првостепено решење Основног суда у Младеновцу К 394/23 – Кв 544/24 од 04.10.2024. године, донето у већу састављеном од, судије Небојше Васића, председника већа и судија Снежане Пантелић Ивановић и Ксеније Филиповић, која су биле чланови већа, а које су претходно донеле решења о потврђивању оптужнице против окривљене, и због чега су, према ставу браниоца, морале бити изузете од судијске дужности приликом доношења одлуке о продужењу притвора.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене су, по оцени овога суда, неосновани.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Дакле, из цитиране законске одредабе јасно произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на

коју се бранилац окривљене позива у захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Како из списка предмета произилази да су судија Небојша Васић у својству председника већа и судије Снежана Пантелић Ивановић и Ксенија Филиповић, као чланови већа, учествовали у доношењу решења којима је потврђена оптужница против окривљене, а затим приликом доношења одлуке о притвору, то у конкретном случају није реч о некој од процесних ситуација прописаних одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, због којих би се ове судије морале изузети од судијске дужности, обзиром да нису учествовали на главном претресу, у првостепеном поступку, те у даљем поступку нису одлучивали о оптужби.

Питање непристрасности судије (члан 37. став 2. ЗКП) због евентуалне „контаминације“ учествовањем у доношењу предпретресних одлука, могло би се поставити у другим процесним ситуацијама, а свакако и приликом одлучивања о кривици окривљеног, што у конкретној ситуацији, супротно наводима браниоца, није случај.

Из наведених разлога Врховни суд налази да побијаним нижестепеним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, обзиром да судије Небојша Васић, Снежана Пантелић Ивановић и Ксенија Филиповић, нису поступале ни у једном својству које је прописано одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, а које би представљало разлог за обавезно изузеће судије од одлучивања о притвору, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, оцењени неоснованим.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљене у осталом делу захтева као разлог његовог подношења истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се психијатријско вештачење не може као доказ користити у кривичном поступку, као критеријум за доношење одлуке о притвору.

Одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

Из цитиране одредбе произилази да се наведена повреда закона односи на процесну ситуацију када је недозвољен доказ коришћен приликом доношења пресуде односно решења које се изједначава са пресудом.

Сходно наведеном, а како је у конкретном случају, захтев за заштиту законитости, као ванредни правни лек поднет против решења о продужењу притвора, које по оцени Врховног суда, не представља правноснажну одлуку, којом може бити

учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, већ одлуку о постојању основане сумње да је окривљена учинила кривично дело за које се терети и у том смислу примене притвора, као мере за обезбеђење присуства окривљене у циљу несметаног вођења кривичног поступка, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред овога, бранилац у осталом делу захтева за заштиту законитости, оспорава разлоге другостепеног решења, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представља законски разлог, због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд и у овом делу захтев браниоца окривљене АА оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марије Стојковић, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић